

Hip in gevangenislijnje

In Duitsland heeft het kledingmerk Haeftling van 'made in jail' zijn handelsmerk gemaakt. De designercollectie is er een ware hype.

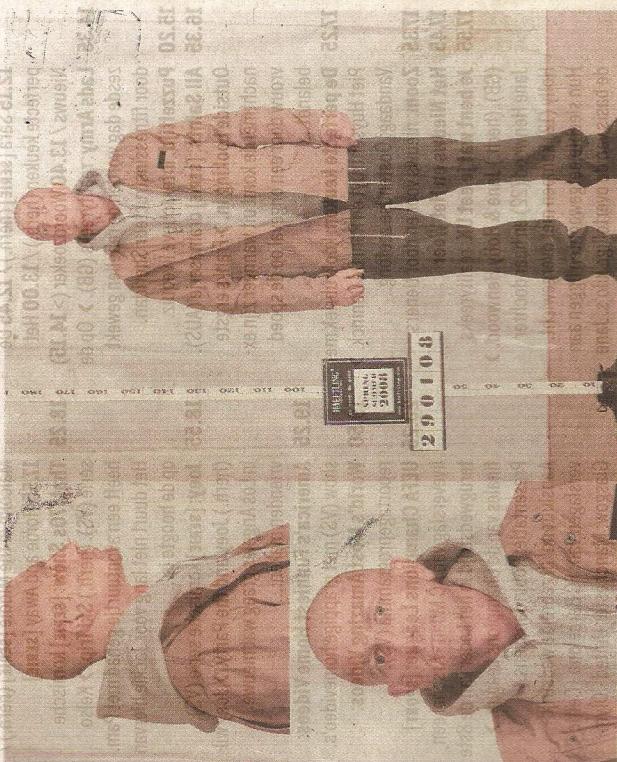
JO DE RUYCK
Vrouw van bankovervallers? Met die slogan lanceerde de Berlijnse reichemane Stefan Bohle vijf jaar geleden de kledinglijn van Haeftling. Druis voor 'gevangeene'. De man had het brillante idee om het stigma dat op producten uit de gevangenis rust, als verkoopargument aan te wenden. En dus liet hij in de Berlijnse Tegelgevangenis plunjes produceren om buiten de celluinen te verkopen. Een succesformule, want vandaag verkoopt Haeftling zijn collecties van Londen tot Tokio, en topshirt in het Berlijnse stadscentrum aan eerste winkel open. Begon Haeftling met kledij die qua stof en design nauw aansloten bij de uniformen uit de Tegelgevangenis, dan heeft het merk 'onderussen' een flanke kwaliteitsopwaardering - achter de rug. Behalve de typische broeken en jassen in sombere kleuren die gedetineerden wel vaker dragen, biedt het merk nu ook sweatshirts, T-shirts, honden en zelfs

ondertussen een heren- als dameslijn die onveranderlijk sober, functioneel en robuust is. Haeftling breidt zijn productie almaar verder uit en vandaag kun je ook al bedrissen, theedoeken, servethoorden (in typisch gevangenisaluminium) en zelfs koffie en likeur kopen.

Ondertussen is Tegel in Duitsland allang niet meer de enige plek waar Haeftling zijn producten laat maken. Het bedrijf, dat nu een Deense designer in dienst heeft, produceert zijn iets gesofisticierde gevangenislijn zelfs buiten de gevangenis in textielbedrijven die meer machinerie en knowhow in huis hebben. Haeftling blijft er wel een punt van maken drie procent van zijn winst naar organisaties als Amnesty International of initiatieven tegen de doodstraf te laten

De Standaard 4/03/08

0324

vloeien. Die sociale bewogenheid is meteen een van de redenen waarom klanten naar de gevangenislijnen van Haeftling grijpen. Hoewel ze bij het bedrijf intussen ook toegeven dat de *made in jail*-gimmick belangrijker is dan de *zinvol werk voor gedetineerden*-gedachte.

En in België?

Ook in de Belgische gevangenis zijn gedetineerden aan het werk, maar hun arbeid is veel minder zichtbaar voor het publiek. In enkele gevangenissen, onder meer die van Oudenaarde, wordt wel kleding gefabriceerd, maar die is niet bestemd voor verkoop aan het publiek. 'Wij maken bijvoorbeeld broeken en jassen die door de gedetineerden worden gedragen', zegt directeur Hans Claus.

Dirk Van Bogaert van de Gentse gevangenis legt uit waarom het systeem van Haeftling bij ons niet kan. 'In Duitsland mogen gevangenissen binnen hun muren een werkruimte én gedetineerden aan privé-bedrijven leveren. Die zetten dan binnen de gevangenis een productie-eenhed op waarin ook niet-gedetineerden aan de slag gaan, ploegbazen bijvoorbeeld. In Belgische gevangenissen mag dat niet en de wet verbiedt ons eveneens producten op de markt te brengen om concurrentievervalsing tegen te gaan.'